

4. S obzirom na ciljeve i načela navedena u Okvirnoj odluci Vijeća 2005/214/PUP, uključujući njezin članak 3., podliježu li izvršenju odluke izvansudskih tijela izdane na temelju odredbi prava države izdateljice kojima se za prometni prekršaj tereti osoba na koju je vozilo registrirano, odnosno odluke koje su izdane samo na temelju podataka dobivenih u okviru prekogranične razmjene podataka iz registra vozila a da se nije proveo istražni postupak u tom predmetu, uključujući utvrđivanje stvarnog počinitelja prekršaja?

⁽¹⁾ SL L 76, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 69.

⁽²⁾ Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjeni okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i poticanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih na suđenju u odsutnosti dotične osobe (SL L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2018. uputio Tribunalul București (Rumunjska) –
TK protiv Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA**

(Predmet C-708/18)

(2019/C 65/31)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TK

Tuženik: Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 8. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 7. točku (f) Direktive (EZ) br. 95/46 ⁽¹⁾ o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka tumačiti na način da im se protiv nacionalna odredba, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, to jest članak 5. stavak 2. Zakona br. 677/2001 i članak 6. Odluke Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (Nacionalno tijelo za nadzor obrade osobnih podataka; u daljnjem tekstu: ANSPDCP) br. 52/2012, koja predviđa mogućnost uporabe videonadzora kako bi se zajamčila sigurnost i zaštita osoba, imovine i vrijednosti te za ostvarenje zakonitih interesa, a da ispitanik nije dao svoj pristanak?
2. Treba li članke 8. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da se ograničenjem prava i sloboda putem videonadzora poštuje načelo proporcionalnosti, udovoljava zahtjevu nužnosti i ciljevima u općem interesu ili zahtjevu zaštite prava i sloboda drugih, u kojem slučaju subjekt može poduzeti druge mjere za zaštitu zakonitog interesa o kojem je riječ?
3. Treba li članak 7. točku (f) Direktive (EZ) br. 95/46 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka tumačiti na način da „zakonit[i] interes” izvršitelja obrade mora u trenutku obrade biti dokazan, postojeći i stvaran?

4. Treba li članak 6. stavak 1. točku (e) Direktive (EZ) br. 95/46 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka tumačiti na način da je obrada (videonadzor) pretjerana i neprikladna kada subjekt može poduzeti druge mjere za zaštitu zakonitog interesa o kojem je riječ?

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2018. uputila Curtea de Apel Timișoara (Rumunjska) – CT protiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1

(Predmet C-716/18)

(2019/C 65/32)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Timișoara

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CT

Druge stranke u žalbenom postupku: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1

Prethodna pitanja

1. Nalaže li članak 288. stavak 1. točka 4. Direktive Vijeća Europske unije 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾, da u okolnostima poput onih u glavnom postupku, u kojima fizička osoba provodi gospodarsku aktivnost obavljanjem slobodnih profesija te iznajmljivanjem nekretnine, ostvarujući na taj način prihode na kontinuiranoj osnovi, utvrđivanje određene poslovne aktivnosti kao glavne aktivnosti kako bi se provjerilo može li se iznajmljivanje kvalificirati kao njezina popratna aktivnost te, ako je odgovor potvrđan, na temelju kojih se kriterija može utvrditi ta glavna aktivnost, odnosno trebaju li se prethodno navedene odredbe tumačiti na način da sve poslovne aktivnosti kojima se provodi gospodarska aktivnost te fizičke osobe predstavljaju „glavnu aktivnost”?
2. Ako nekretnina koju fizička osoba iznajmljuje trećoj osobi nije namijenjena niti se koristi za obavljanje ostalih gospodarskih aktivnosti te osobe, tako da se ne može uspostaviti poveznica između iznajmljene nekretnine i obavljanja različitih profesija dotične osobe, može li se na temelju članka 288. stavka 1. točke 4. Direktive 2006/112 aktivnost iznajmljivanja kvalificirati kao „popratna aktivnost”, zbog čega se ona isključuje iz izračuna prometa, koji služi kao referentna vrijednost u svrhu primjene posebnog sustava izuzeća za mala poduzeća?